

SVĚT BEZ HRANIC

Mladí na misiích

Mnozí lidé přijímají Ježíšovo pozvání a vydávají se ke všem národům přinášet jeho evangelium. Mezi nimi jsou i mladí, kteří jsou jen o trochu starší než ti naši. Poznejme je!

(5. – 6. třída ZŠ)

Katecheze č. 8 z cyklu „Ježíš nás vede“

Vstup do tématu

Co tě napadne, když slyšíš slovo „misie“? S kterým z těchto slov podle tebe nejvíc souvisí: tajný agent, lékař, superhrdina, třetí svět, kněz, chůva, křesťan...?

Slyšel jsi někdy o „misionářích“? Znáš nějakého? Myslíš si, že mají snadný život? Proč se podle tebe rozhodli odejít někam daleko?

Vyhňeme se nedorozumění

Myšlenka misie – poslání – není výhradně křesťanská. I jiná náboženství se snažila šířit svou víru a zkušenosti. V katolické církvi je podle posledních dostupných dat (r. 2015) zhruba 533 biskupů, 415 tisíc kněží, 670 tisíc řeholních sester, ale také 350 tisíc laických misionářů a více než 3 miliony 100 tisíc katechetů. Misie neprobíhá jen v chudých zemích nebo tam, kde jsou křesťané v menšině, ale všude tam, kde někdo svědčí o Ježíši každodenním vlastním životem.

Dva tisíce let historie

V křesťanství se misie zrodila z Ježíšovy výzvy: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal“ (Mt 28,18-19).

Misionáři jsou Ježíšem posláni ukazovat všem obrovskou a nezištnou Otcovu lásku, viditelnou v Synu a prožívanou lidmi díky Duchu Svatému.

V průběhu dějin zpráva o Kristu dorazila do všech zemí světa; mnozí však, i když o něm už něco věděli, ho ve skutečnosti nepochopili, nebo ještě stále nezakusili důstojnost a spravedlnost, kterou Ježíš všem přináší. Kvůli tomu misionáři stále ještě působí.

Naše interview

Možná se tomu budete divit, ale existují i mladí misionáři, kteří se vydávají do světa. Pracovní list obsahuje tři rozhovory s některými z nich, a to tak, jak se to někdy dělá v televizi. Tito mladí lidé se rozhodli věnovat alespoň jeden rok svého života misionářské službě.

Tyto rozhovory se skutečnými lidmi byly převzaty z časopisu Mezinárodního rozvojového voluntariátu, což je jedna z částí duchovní rodiny Dona Bosca. Tito dobrovolníci jsou obyčejní mladí lidé, kteří se rozhodli udělat zkušenost setkání, sdílení a služby.

Určitě je k tomu pohnula chuť po dobrodružství, ale také hledání pevné a zralé víry, kterou pak často našli mezi lidmi chudými na materiální statky, ale bohatými lidsky a duchovně. Teď už chápou lépe Ježíšova slova o slíbeném stonásobku tomu, kdo něco pro něj opustil (srov. Mt 19,29).

Zkusme poté, co si tyto rozhovory přečteme, o nich ve skupině hovořit. Co nás udivuje na jejich odpovědích? Co se od nich můžeme naučit? S pomocí mapy nechme „cestovat“ naše myšlenky: kam bychom se jednou také my rádi podívali? Jaké národy bychom chtěli poznat? Co bychom si s sebou chtěli vzít?

Modlitba

Můžeme vzpomenout na všechny, kteří se snaží přinášet světu evangelium, např. písni Rájem (MH 219) nebo Rozdávejme lásku (MH 223).

Autor: Raimondo Pierfortunato.

*S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista
8/2017 – 2018 David Žofák.*

TROJÍ INTERVIEW

Dobrovolníci
ve jménu
Ježíše

Jak se jmenuješ?	Fulvia	Paolo	Michelle
Kde žiješ?	Na periferii Luandy v Angole (Afrika).	V Santa Cruz v Bolívii (Amerika).	V Negombu na Srí Lance (Asie).
Co to je za místo?	Je to jedna z nejméně rozvinutých zemí světa: 27 let tady byla válka. Kvůli podvýživě, epidemiím, nedostatku pitné vody a elektřiny se zde většina lidí dožívá okolo 40 let.	Je to nejchudší země Jižní Ameriky. Téměř polovina populace žije s méně než 2 dolary na den. Většina mladých lidí je využívána na levnou práci nebo žije na ulicích.	25 let války, 300 000 vysídlených lidí, ničivé tsunami s 36 000 mrtvých a stagnující ekonomika... V nádherné zemi, v ráji přírody.
Ke komu jsi byl/a poslán/a?	Zhruba 50 mladých lidí z ulice večer přichází do našeho azylového domu, aby tady našli postel, teplé jídlo, možnost se umýt, péči a ochranu.	Asi 200 mladých lidí dochází do našeho střediska mládeže s nejrůznějšími problémy – ti se pak mohou účastnit různých programů. Pak jsou to mladí z ulice, které přijímáme do jednoho nočního a jednoho denního centra.	Do Centra Dona Bosca, kam chodí 1200 chlapců dopoledne do školy nebo odpoledne do oratoře.
Co pro ně děláš?	Nemohu vymazat minulost těch, kteří byli opuštěni a zneužíváni, ale mohu jim dávat pochopit, že nejsou „lixo“ – tedy odpad, jak jim tady lidé říkají. Jejich život má hodnotu, jejich oči jsou světlem, myšlenky inspirací pro nové uspořádání života v jejich zemi.	Jsem tam pro ně kamarádem, pomáhám při každodenních činnostech a doprovázím je v nebezpečných situacích. A neustále mám před sebou náš záměr: nabízet jim život v lepších sociálních vztazích a podmínkách.	Pomáhám misionářům každý den ve všem, co je třeba, být s dětmi, s učiteli i s jejich rodinami. Pro nás je důležité je obohatit také lidsky, mít respekt k sobě, k druhým, k prostředí i k věcem, které mají.
Co tě přivedlo k této zkušenosti?	Obdiv k těmto „černým andělům“ schopným něžnosti, přátelství a lidství.	Láska dobrovolníků, která ty mladé lidi vytrhuje ze života na ulici, ze špatné party a drog.	Radost těchto dětí, které vyrostou a budou jednou vytvářet lepší budoucnost.